

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/31/2016
Identifikačné číslo spisu: 2113010682
Dátum vydania rozhodnutia: 14.09.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:2113010682.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obvineného G. D. a spol. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 14. septembra 2016 v Bratislave, o dovolaní obvineného G. D. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/68/2014, z 15. januára 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného G. D. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T/38/2013, z 26. septembra 2014 bol obvinený G. D. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona pre skutok, ktorého sa dopustil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti označeného rozsudku okresného súdu.

Za spáchanie tohto zločinu okresný súd uložil obvinenému G. D. trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a dva mesiace, pričom na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obvinený G. D., o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 5To/68/2014, z 15. januára 2015 tak, že postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Proti označenému uzneseniu Krajského súdu v Trnave podal obvinený G. D. prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodu § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, pretože toto rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. V dovolaní argumentoval zhodne ako v konaní pred okresným i krajským súdom a uviedol v podstate nasledovné: „Napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. V predmetnej trestnej veci

bol dôkaz, na základe ktorého sa obvinenému vznieslo obvinenie, zabezpečený nezákonným spôsobom. Konkrétne sa jedná o vyhotovenie obrazových záznamov na základe príkazu Okresného súdu Trnava, č.k. OS-TT-V-145-I/2012-Ntt, zo dňa 11. júna 2012, na základe ktorých bol zadržaný obžalovaný, predvolávali a vypočúvali sa svedkovia, ustálila sa vina obžalovaného. Na základe vyššie uvedeného príkazu súdu však nebolo možné sledovať obžalovaného a ani priestor pred garážou a vchod do garáže označenej v príkaze. Sledovať osoby alebo veci možno len na základe príkazu vydaného v súlade s ustanovením § 113 ods. 2 Tr. por. a použitím § 113 ods. 11 Tr. por., resp. v danej veci podľa § 113 ods. 4 Tr. por., pretože popri sledovaní sa súčasne mal použiť informačno-technický prostriedok (§ 10 ods. 21 Tr. por.). Aj ak by sa nemal použiť informačno-technický prostriedok v zmysle § 10 ods. 21 Tr. por., bolo potrebné v tomto prípade postupovať podľa ustanovenia § 113 ods. 4 Tr. por., pretože vchod do súkromnej garáže je priestor, ktorý nie je verejne prístupný. V danej veci nebol vydaný príkaz na sledovanie osôb a vecí, napriek tomu policajné orgány sledovanie vykonali a na základe takto získaných informácií stíhali obvineného, čo je postup neprípustný. Na základe príkazu podľa ustanovenia § 114 Tr. por. nemožno vykonať sledovanie osôb a vecí, toto ustanovenie slúži na zadokumentovanie úkonu trestného konania (najčastejšie sa v praxi používa v súvislosti s predstieraným prevodom, činnosťou agenta alebo kontrolovanou dodávkou). Súd sa s uvedenou námietkou obhajoby vysporiadal spôsobom, že je vecou polície, ktorý z uvedených inštitútov (§ 113 ods. 4 alebo § 114 Tr. por.) si vyberie (str. 7, posledný odsek odôvodnenia rozsudku). Súd teda deklaruje zhodnosť oboch ustanovení Tr. por., s čím obhajoba zásadne nesúhlasí, takýto výklad je porušením základných zásad trestného konania, predovšetkým § 2 ods. 1 Tr. por. a princípu právnej istoty v rozhodovaní. Pripustením výkladu ustanovenia § 114 Tr. por., ktorý použil súd, by bolo zbytočne v zákone nielen ustanovenie § 113 ods. 4 Tr. por., ale aj celý rad iných. Napríklad výklad použitý súdom by sa mohol aplikovať na § 111 Tr. por. a ak by bolo potrebné sledovať pohyb zásielky napríklad vo vozidle (kontrolovaná dodávka), ktorý by bolo potrebné súčasne obrazovo zachytiť, stačí príkaz podľa § 114 Tr. por., čo je právne neudržateľný názor. Rovnako pri predstieranom prevode podľa § 112 Tr. por., ak by sa dokumentoval aj obrazovým alebo zvukovým záznamom, opäť by stačil príkaz podľa § 114 Tr. por. Pri použití takéhoto výkladu by sme mohli ísť až do stavu, že ani pri použití agenta, ktorého činnosť by sa zaznamenávala obrazovým alebo zvukovým zariadením podľa § 114 Tr. por., by nemusel existovať príkaz podľa § 117 na použitie agenta. Takto by sme mohli obísť aj ďalšie ustanovenia Tr. por. od domovej prehliadky až po vykonanie dôkazu v obydlí, iných priestoroch a na pozemku podľa § 107 Tr. por. Takýto výklad ustanovení Tr. por. nie je možné v žiadnom prípade dovoliť. Polícia a prokuratúra v danej veci chcela sledovať obžalovaného G. D. v priestore pred garážou a vo vchode do nej, najmä to, s kým sa stýka a čo tam robí, čo celkom jednoznačne vyplýva z podnetu polície na podanie návrhu na vydanie príkazu podľa § 114 Tr. por. zo dňa 7. júna 2012, čo sa premietlo úplne zhodne aj do návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry v Trnave, č.k. I-PO-V-20-2012, zo dňa 8. júna 2012. Ak teda orgány činné v trestnom konaní chceli sledovať priestor pred garážou a vchod do nej a aj s G. D., mali mať príkaz, ktorý takýto účel sleduje, a ktorým mohol byť jedine príkaz podľa § 113 Tr. por. Súd vyslovil názor, že polícia pri odhaľovaní závažnej trestnej činnosti môže vyhotovovať obrazové a zvukové záznamy z objektov patriacich do súkromného vlastníctva iných osôb bez ich vedomia. Takýto záver súd urobil bez toho, aby označil konkrétne ustanovenie zákona, ktoré polícii takto postupovať umožňuje, čím je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, založené na ľubovôli v rozhodovaní. Obhajoba podotýka, že polícia týchto ľudí vystaví aj neprípustnému riziku, ohrozí ich takto dokonca na živote, sledovaná osoba môže odhaliť snímacie zariadenie a domnievať sa, že ju sleduje vlastník objektu, na ktorom je zariadenie, čo môže mať tragické dôsledky. V danej veci bolo záznamové zariadenie umiestnené na celkom inej garáži, než bola garáž sledovaná, vzdialenej cca 20 m od sledovanej garáže, a to bez toho, aby polícia vlastníka garáže kontaktovala a zabezpečila si jeho súhlas. Súd označil za zákonný postup, ktorý nie je upravený v žiadnom zákone, preto zákonný byť určite nemôže, súd sám v rozhodnutí neoznačil takýto zákon a urobil precedens v tom, že zákonné môže byť aj niečo zákonom neupravené, čo je v rozpore s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Legitimita zásahu (v odôvodnení rozhodnutia ju súd konštatuje na strane 8) za situácie, keď nie je možné odvodiť jeho legalitu zo žiadneho zákonného ustanovenia, nie je daná. Ak chýba legalita, nemožno skúmať legitimitu ani proporcionalitu (I. ÚS 274/05). Žiadny zákon neumožňuje polícii pri odhaľovaní trestných činov a zisťovaní ich páchatel'ov a ani pri plnení ďalších úloh podľa § 2 zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, použiť vec vo vlastníctve fyzickej osoby bez splnenia zákonných podmienok. Ak polícia chce takúto vec použiť, môže tak urobiť len na základe

zákona, podľa § 3, § 77 zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore alebo podľa § 3 ods. 1 Tr. por., bez splnenia zákonných podmienok je to vylúčené“.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor (č.l. 1383 - 1384) v podstate nasledovne: „Trestný poriadok neurčuje spôsob zabezpečovania informácii v zmysle piatej hlavy Trestného poriadku. Rozhodnutie, ktorý zo spôsobov zabezpečenia informácii využijú orgány činné v trestnom konaní, ponecháva na rozhodnutí týchto orgánov. Príkazom súdu na sledovanie osôb a vecí s použitím informačno-technického prostriedku podľa § 113 ods. 4 Trestného poriadku a príkazom súdu na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov podľa § 114 Trestného poriadku sa zisťujú skutočnosti významné pre trestné konanie, t.j. sledujú rovnaký legitímny účel. Trestný poriadok pre vydanie oboch príkazov určuje v podstate zhodné podmienky a tieto príkazy predstavujú zhodný zásah do základných práv a slobôd. Vyhotovovanie obrazových a zvukovo-obrazových záznamom je svojim spôsobom „sledovaním zaznamenávaného“. Využitím rôznych inštitútov Trestného poriadku možno zabezpečiť predmetovo zhodné dôkazy. Príklady uvádzané dovolateľom v odôvodnení dovolania zachádzajú „ad absurdum“ mimo rámca povolených a vhodných špekulácii. K úvahám dovolateľa považujem za potrebné tiež uviesť, že vyhotovovaným obrazovým záznamom bol zaznamenávaný len priestor pred vstupom do garáže (pred garážovou bránou), čo nie je možné podradiť pod priestor, ktorý by nebol verejnosti prístupný. Príkaz Okresného súdu Trnava, č.k. OS-TT-V-145-1/2012-Ntt, zo dňa 11. júna 2012 spĺňa všetky náležitosti požadované zákonom. Vykonanie tohto príkazu bolo vecou polície. Pri vydávaní a realizácii tohto príkazu boli dodržané princípy proporcionality, legitimity a legality, a preto sú takto zabezpečené dôkazy zákonné. Konaním polície nedošlo k obmedzeniu vlastníckych práv tretích osôb, intenzita zásahu do práv inej osoby bola nulová. Polícia pri realizácii príkazu postupovala s maximálnou obozretnosťou za účelom minimalizácie negatívnych dopadov na práva dotknutých osôb. Verejný záujem na odhaľovaní závažnej trestnej činnosti a potreba utajenia použitých prostriedkov odôvodňuje legitimitu použitých prostriedkov. V daných súvislostiach konštatujem, že nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, keďže uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať iba v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmé a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy. Dovolací dôvod taktiež nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, prípadne že vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa jeho predstáv. Za naplnenie tohto dovolacieho dôvodu nemožno považovať zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní v súlade so zákonom, teda nemožno vyvodiť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že neboli splnené dôvody dovolania v zmysle ustanovenia § 371 Trestného poriadku, a preto navrhujem, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd dovolanie odsúdeného G. D., nar. XX. J. XXXX., zastúpeného obhajcom JUDr. Jurajom Gavalcom, na neverejnom zasadnutí podľa § 382 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku odmietol a to bez preskúmania vecí“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), obsahuje odôvodnenie (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a dospel k záveru, že nie je možné o dovolaní rozhodnúť v súlade s návrhom obvineného, pretože je zrejmé, že neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd poznamenáva, že v zmysle § 385 Tr. por. je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenie (R 120/2012 - I.).

S ohľadom na uvedené nebol najvyšší súd oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia

zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by si tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomoci vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Tr. por.) a Ústavy Slovenskej republiky (článok 2 ods. 2).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodit', a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca, že najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Tr. por.). Preto najvyšší súd podrobil prieskumu len vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Tr. por. bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, ak je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch „ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (to znamená vtedy, ak dôkazy boli súdom vykonané nezákonným spôsobom, alebo ak súd vykonal a následne hodnotil dôkazy získane v prípravnom konaní nezákonným spôsobom)“. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom musí byť z obsahu spisu zrejmá a porušenie zákona by svojou povahou a závažnosťou malo zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa Článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukázu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Dohovoru tak, ako to naznačil dovolateľ, by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie obvineného G. D. bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (sollery or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale nestalo (pozri Mariana Marinesku p. Rumunsku rozsudok č. 36110/03 z 2. februára 2010, Emen p. Turecku rozsudok č. 25585/02 z 26. januára 2009, Van Mechelen a ďalší p. Holandsku, Visser p. Holandsku rozsudok č. 26668/95 zo 14. februára 2002, Al-Khawaja a Tahery p. Spojenému kráľovstvu rozsudok č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15. decembra 2011 a ďalšie).

V predmetnej veci nebolo odsúdenie obvineného G. D. založené ani výlučne a ani v rozhodujúcej miere na obrazových záznamoch získaných postupom podľa § 114 ods. 2 Tr. poriadku. K rozboru a hodnoteniu dôkaznej situácie viď odôvodnenia rozhodnutí okresného a krajského súdu, pričom najvyšší súd nie je oprávnený na podklade dovolania podaného obvineným preskúmať a opätovne vyhodnocovať skutkové zistenia súdov nižších stupňov.

Najvyšší súd konštatuje, že nezistil porušenie zákona zo strany okresného ani krajského súdu pri vykonávaní dôkazov, pričom obvineným ponúknutý výklad ustanovenia § 113 Trestného poriadku a § 114 Trestného poriadku si najvyšší súd neosvojil z nasledovných dôvodov.

Podľa § 113 ods. 1 Tr. poriadku - Sledovaním osoby a veci (ďalej len „sledovanie“) sa rozumie získavanie informácií o pohybe a činnosti osoby alebo pohybe veci, ktoré sa vykonáva utajovaným spôsobom; sledovanie možno vykonať v trestnom konaní o úmyselnom trestnom čine, ak možno dôvodne predpokladať, že ním budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie.

Podľa § 114 ods. 1 Tr. poriadku - V trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon

ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, možno vyhotoviť obrazový, zvukový alebo obrazovo-zvukový záznam, ak možno dôvodne predpokladať, že ním budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie.

Každý z týchto procesných prostriedkov má svoje špecifiká. Postup podľa § 113 ods. 1 Trestného poriadku možno použiť na všetky úmyselné trestné činy, ak možno dôvodne predpokladať, že sledovaním budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie. Naproti tomu postup podľa § 114 ods. 1 Trestného poriadku len na úmyselné trestné činy, na ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu alebo iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, ak možno dôvodne predpokladať, že vyhotovením obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie.

Podmienky na postup podľa § 114 ods. 1 Trestného poriadku sú oproti § 113 ods. 1 Tr. poriadku prísnejšie - len vybrané trestné činy.

Podľa § 113 ods. 4 Tr poriadku - Ak je nevyhnutne potrebné, aby sa sledovanie vykonalo v iných priestoroch alebo na pozemkoch, ktoré nie sú verejne prístupné, alebo ak sa má popri sledovaní súčasne použiť informačno-technický prostriedok a sledovanie nie je spojené so vstupom do obydľia, príkaz na sledovanie vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ak skutočnosti významné pre trestné konanie nemožno získať pri vykonaní sledovania iným spôsobom; v príkaze sa uvedú iné priestory alebo pozemky, ktoré nie sú verejne prístupné, v ktorých sa má vykonať sledovanie, a druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť. Ak vec neznesie odklad, môže namiesto príslušného sudcu pre prípravné konanie vydať príkaz sudca pre prípravné konanie súdu, v ktorého obvode sa má vykonať sledovanie. Pri vstupe do priestorov neslúžiacich na bývanie alebo na pozemky, ktoré nie sú verejne prístupné, sa nesmú vykonať iné úkony ako tie, ktoré sú nevyhnutné na vykonanie sledovania.

Podľa § 114 ods. 2 štvrtá veta Tr poriadku - Vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov spojených s priamym vstupom do obydľia je prípustné len v trestnom konaní o zločine, korupcii, trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestnom čine legalizácie príjmu z trestnej činnosti alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, a len s predchádzajúcim súhlasom predsedu senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie.

Postup podľa § 113 ods. 4 Trestného poriadku nemožno využiť, ak by sa malo vykonať sledovanie v obydlí („sledovanie nie je spojené so vstupom do obydľia“), naproti tomu postup podľa § 114 ods. 2 Trestného poriadku možno aplikovať aj v obydlí („vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov spojených s priamym vstupom do obydľia ...“).

Rozsah postupu podľa § 114 ods. 2 Trestného poriadku je oproti ustanoveniu § 113 ods. 4 Trestného poriadku širší a s vážnejšími dôsledkami na právo na súkromie.

Už len z týchto skutočností je zrejmé, že postup podľa § 114 Trestného poriadku predstavuje razantnejší zásah do práva na súkromie dotknutej osoby oproti postupu podľa § 113 Trestného poriadku, samozrejme len pri vybraných trestných činoch. Z uvedeného vyplýva, že postup podľa § 114 Trestného poriadku je špeciálnym vo vzťahu k postupu podľa § 113 Trestného poriadku, pričom procesný postup podľa § 113 ods. 4 Trestného poriadku (sledovanie so súčasným použitím ITP - za ITP treba považovať aj vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo - zvukových záznamov v zmysle § 114 Tr. por. - vid'. § 10 ods. 21 Tr. por.) možno použiť len v prípade, ak nepôjde o trestné činu spadajúce do katalógu trestných činov vymenovaných v ustanovení § 114 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku a sledovanie nebude spojené so vstupom do obydľia. Inými slovami, ak je potrebné vykonať sledovanie spojené s použitím ITP (§ 113 ods. 4 Tr. por.) a so vstupom do obydľia s tým, že pôjde o

úmyselný trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou 3 roky, korupciu alebo iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva (§ 114 ods. 1 Trestného poriadku), zločin, korupciu, trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestný čin legalizácie príjmov z trestnej činnosti alebo iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva (§ 114 ods. 2 Trestného poriadku) musí sa postupovať podľa špeciálneho ustanovenia, a to podľa § 114 Trestného poriadku. Je pochopiteľné, že v rámci postupu podľa § 114 Trestného poriadku, napr. pri použití kamery na zaznamenávanie obrazu i zvuku dochádza k sledovaniu objektov i osôb v širšom slova zmysle, čo je ale logickým dôsledkom činnosti označeného technického zariadenia.

S ohľadom na uvedené nemožno, podľa názoru najvyššieho súdu, akceptovať formalistický a špekulatívny výklad obvineného prezentovaný v dovolaní, nakoľko použitie ITP na vyhotovenie obrazového, zvukového alebo obrazovo-zvukového záznamu, v sebe vždy zahŕňa i sledovanie. Žiada sa dodať, že i samotný charakter toho ktorého procesného prostriedku dopredu predurčuje jeho aplikáciu. Postup podľa § 113 Tr. poriadku možno označiť ako tzv. „in move“, a teda sledovanie v pohybe, naproti tomu postup podľa § 114 Tr. poriadku je určený prioritne na stacionárne „sledovanie“ ako tzv. „steady“ procesný prostriedok.

V predmetnej veci bolo 31. mája 2012 (č. l. 1-2) začaté trestné stíhanie „vo veci“ pre úmyselný trestný čin - zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, za ktorý trestný čin možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 3 do 10 rokov.

Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava vydal 11. júna 2012 podľa § 114 ods. 2 Trestného poriadku príkaz na vyhotovenie obrazových záznamov (č. l. 455 - 457). Pokiaľ okresný i krajský súd posúdili postup orgánov verejnej moci - polície, prokurátora i sudcu pre prípravné konanie pri vydaní označeného príkazu za správny, najvyšší súd sa s ich závermi stotožňuje, pretože postup orgánov verejnej moci považuje za súladný s Ústavou Slovenskej republiky, nakoľko bol vykonaný za dodržanie zásad legality, legitimity i proporcionality zásahu do práva na súkromie dotknutých osôb - vid' odôvodnenia rozhodnutí súdov nižších stupňov k tejto otázke, ktoré najvyšší súd považuje za správne a vyčerpávajúce bez toho, aby ich závery bolo potrebné opakovať.

S ohľadom na druh trestnej činnosti, pre ktorý sa od začatia trestného stíhania viedlo trestné stíhanie (sadzba 3 - 10 rokov) a spôsob použitia záznamového zariadenia (steady) bol, podľa názoru najvyššieho súdu, procesný postup polície podľa § 114 Tr. poriadku v súlade s princípmi dokazovania, zákonom i právom na spravodlivý proces, a to aj preto že na postup podľa § 114 Tr. poriadku sa vyžaduje splnenie prísnejších podmienok, pričom išlo o trestný čin spadajúci do katalógu trestných činov uvedených v ustanovení § 114 Trestného poriadku. Preto najvyšší súd považuje postup orgánov činných v trestnom konaní pri aplikácii ITP a postup podľa § 114 Trestného poriadku a následne i súdu pri vykonávaní dokazovania na hlavnom pojednávaní (č.l. 1006 - 1007) za správny, zákonný a podľa názoru najvyššieho súdu i ústavne komfortný.

Najvyšší súd je presvedčený, že ani spôsob umiestnenia optického prostriedku nebol v rozpore so zákonom najmä preto, že objekt, na ktorom optické zariadenie bolo umiestnené, nebol obydlím, bol verejne prístupný a nedošlo k poškodeniu objektu ani k žiadnemu obmedzeniu jeho vlastníka. Navyiac z povahy veci vyplýva, že príkaz podľa § 114 ods. 2 Tr. poriadku v sebe zahŕňa i montáž technického prostriedku, a teda k použitiu ITP i montáži optického prostriedku na zaznamenávanie obrazu došlo na podklade rozhodnutia súdu v zmysle Tr. poriadku.

So zreteľom na uvedené najvyšší súd uzatvára, že nezistil splnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.